

Skatter, som man paalægger den store Befolkning, som ingen Ting faar gennem Lovene andet end netop det.

Jeg kan derfor kun sympatisere med de Love, der ikke have denne Karakter, det er de 8 af Lovforslagene med Undtagelse af § 2 c i Lov Nr. 51, der angaar Told- og Skibsafgifterne paa St. Thomas og St. Jan og tilsigter en Fordobling af dem. En saadan Forhøjelse kan jeg for mit Vedkommende og det Mindretal, jeg repræsenterer, selvfølgelig ikke paa nogen Maade gaa med til. De to andre Lovforslag gaa ud paa at forhøje Spiritusafgiften derovre, og det er ogsaa indirekte Skatter, som man her paalægger den store Befolkning. Der vil man ganske vist sige, som man siger, naar man taler om Brændevinsafgiften i Danmark, at det er ogsaa en moralsk Skat, der tillige tilsigter at forhindre det store Forbrug af Spiritus. Jeg tror nu imidlertid, at man er kommen noget bort derfra ved Diskussionen om Brændevinsafgiften her i Danmark, fordi det mere og mere kommer frem, at det, man tilsigter, er at faa flere Penge i Statskassen, og naar det skal være Tilfældet, gaar det ikke an, at Befolkningen drikker mindre. Og de Lovforslag, som der her er Tale om angaaende Forhøjelsen af Spiritusafgiften ovre i Vestindien, tage Sigte paa akkurat det samme. Man regner med, at det ene Lovforslag skulde give en Merindtægt for vedkommende Kasser derovre paa 18,000 Francs. Jeg lægger nu ikke nogen stor Vægt paa dette Tal, fordi det naturligvis er et Tal, der er sat saa lavt som muligt, man ved overhovedet ikke, hvad Resultat en saadan Lov vilde bringe, og jeg anfører det kun, fordi det viser, at man regner med en forøget Indtægt. Det er det, disse Love have til Formaal, at skaffe flere Penge i Kasserne, og saa forekommer det mig, at det andet Formaal, som der muligvis kunde være at tilstræbe, en større Ædruelighed, falder bort. Resultatet vil blive, at det for de Folk, der nyde Spiritus derovre — og der er temmelig almindelig udbredt Trang dertil paa Øerne, det skal jeg ikke nægte efter de Oplysninger, der ere fremkomne — for dem vil det blive for Fremtiden endnu mere end i Øjeblikket økonomisk fordærveligt at drikke Spiritus.

Men saa ser jeg ogsaa i Kommissionens Betænkning noget, som forekommer mig at være ganske betegnende. Apotekerne derovre handle med Spiritus, og i Modsætning til de andre Spiritusudsalgssteder have de Lov til at holde aabent

til enhver Tid, og Apotekerne ere naturligvis ligesaa kloge derovre som andre Steder, de holde Apotekerpriser, der ikke ere saa lidt højere end de Priser, der ellers holdes. Og det anføres i Kommissionens Betænkning, at en af Grundene til den store Drikfældighed, netop er den, at Apotekerne have aabent hele Tiden og have Lov til at sælge Spiritus til en hvilken som helst Tid. Men naar dette er en af Aarsagerne til Drikfældigheden derovre, har jeg ikke den mindste Tiltro til, at en Forhøjelse af Afgiften for Spiritus i nogen som helst Grad vil hindre Drikkeriet. Dette vil derimod kun kunne gennemføres paa helt andre Maader, saaledes som det sker andre Steder nemlig gennem Oplysning og Skabelse af sunde og gode økonomiske Forhold, det skal nok modvirke Drikkeriet, og det er den Slags Midler, man skal gribe til, men ikke til en Forhøjelse af Skatten.

Det er allerede fremhævet af den ærede Ordfører (Bluhme) og den ærede Ordfører for det andet Mindretal, som for nylig havde Ordet, (J. J. Jensen), at de indirekte Skatter derovre ere meget høje i alt Fald paa St. Croix; paa St. Thomas og St. Jan ere de noget lavere. Jeg skal oplyse, idet jeg omsætter de Beløb, der nævnes i Kommissionens Betænkning til Francs, at de direkte Skatter paa St. Croix, der ligesom de saakaldte direkte Skatter her, ikke allesammen have den direkte Skats Karakter, men ogsaa kunne væltes over paa andre, andrage 193,000 Francs, hvorimod Toldindtægterne alene, fraset de andre indirekte Afgifter, som de have, udgøre 310,000 Francs, altsaa over $\frac{1}{3}$ mere, end hvad de direkte Skatter indbringe. Det er forøvrigt for Aaret 1902, men gennemsnitlig have de været højere og have for St. Croix Vedkommende i Aarene 1897—1902 gennemsnitlig udgjort 335,000 Francs, altsaa betydeligt mere.

Men dertil kommer den Maade, hvorpaa disse Toldafgifter ere lagte. Det er paa en langt mere uretfærdig Maade, end Tilfældet er her i Danmark. Vi have Grund til her i Danmark at klage over de indirekte Skatter, men her have vi heldigvis endnu været fri for Fødevarskat; det daglige Brød er endnu ikke blevet beskattet her i Danmark. Men paa St. Croix er der ikke en Forbrugsgenstand, ikke et Fødemiddel, uden at det er højt beskattet. Og naar man nu skal til at reformere derovre, og man viser Befolkningen disse 10 Love, som for den store Befolkning betyde dette, at deres Brød yderligere for-